

Αγαπητή πολυσυλλεκτική σύνταξη,
Η φράση “γηράσκω δ’ αεί πολλά δι-
δασκόμενος” - γερνάω μαθαίνοντας
πολλά - αποδίδεται από τον Πλούταρχο
στο Σόλωνα. Οι αληθινά μεγάλοι έ-
χουν αυτογνωσία. Γνωρίζουν τα στενά
όρια της ανθρώπινης γνώσης και ε-
μπειρίας. Έχουν επίγνωση της ορια-
κής ανθρώπινης πραγματικότητας, απ’
την ασύνορη και αδιάστατη και απύθ-
μενη και ανεξερεύνητη σοφία και επι-
στήμη. Γνωρίζουν και αναγνωρίζουν
την ανθρώπινη αδυναμία, μπροστά
στο απειρίοστο και άπειρο πέλαγος
της σοφίας και ουσίας των όντων. Γι’
αυτό και δεν αλαζονεύονται για τις
γνωστικές τους ικανότητες και δρα-
στηριότητες ούτε για τις επιστημονι-
κές, φιλοσοφικές ή οποιοσδήποτε άλ-
λες επιτυχίες. Ο αυθεντικά και γνήσια
σοφός είναι μετριοφρο-
νας. Για ένα πράγμα είναι
βέβαιος, ότι εκείνο μόνο
γνωρίζει, πως δεν γνωρί-
ζει τίποτε. Και ότι, όσο
περνούν τα χρόνια και
γερνά, τόσο και περισσότερο διδά-
σκεται και γίνεται μαθητής.

Ένα τέτοιο υπέροχο παράδειγμα
αυτογνωσίας και μαθητείας, μας έδω-
σε ο άγιος γέροντας και ιερομάρτυρας
και επίσκοπος της Αντιόχειας, ο Θεο-
φόρος Ιγνάτιος, ο οποίος στα 85 περί-
που χρόνια του, έγραφε στην προς
Ρωμαίους επιστολή του: “Νυν άρχομαι
μαθητής είναι”. Λέει, αρχίζω να γίνο-
μαι μαθητής. Έτσι μιλούν οι σοφοί και
οι άγιοι. Κρύβουν μεγαλείο ψυχής και
αρετής. Είναι ταπεινοί στη μεγαλοσύ-
νη τους και μεγάλοι στη μετριοφροσύ-
νη τους. Είναι σοφοί στην άγνοιά τους
και νήπιοι στη σοφία τους. Όταν ο μέ-
γας της επιστήμης πρωτοπόρος, ο Ισα-
άκ Νεύτων, ρωτήθηκε για τις μεγάλες

ανακαλύψεις του, απάντησε: “Μοιά-
ζουμε σαν ένα παιδάκι στην ακρογια-
λιά που καταπλήσσεται και θαυμάζει
όταν βρει ένα μικρό πετραδάκι”! Πα-
ρόμοια εκφράστηκε και ο “πατέρας
των πυραύλων” Βέρνερ Φόν Μπρά-
ουν όταν ρωτήθηκε τότε, που οι πρώ-
τοι άνθρωποι πάτησαν στο φεγγάρι:

τοσούτον έχει εαυτόν ιδιώτην, και ό-
σον μανθάνει, ως μηδέν ειδώς” παρα-
τηρεί ο άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος.
Όσο μελετά τα περί θεού, τόσο η ά-
γνοιά του μεγαλώνει. Στο θέμα “Θε-
ός” δε χωράνε πειράματα και υπολο-
γισμοί και αποδείξεις. “Ου γαρ με-
τρείται φύσει το υπέρ φύσιν”, λέγει ο

αισχύνη το απωθείσθαι τους διορθού-
ντας, και επι βλάβη της οικείας σωτη-
ρίας τούτο ποιείν”. Δεν είναι ντροπή
να διορθώνεσαι από άλλους, ντροπή
μάλλον, είναι να διώχνεις εκείνους
που σε διορθώνουν, και μ’ αυτό να κά-
νεις κακό στον εαυτό σου, και στη σω-
τηρία της ψυχής σου.

Η συμβουλή είναι στοι-
χείο απαραίτητο της ζωής
μας. Ο άρρωστος συμβου-
λεύεται τον γιατρό του, ο
μαθητής τον δάσκαλο, ο υ-
πάλληλος τον προϊστάμε-
νο, ο στρατιώτης τον αξιωματικό, ο α-
ξιωματικός τον ανώτερο του, ο πλοί-
αρχος την πυξίδα, ο επιστήμονας τα
συγγράμματά του, το παιδί τον πατέ-
ρα, ο πατέρας τον σοφότερό του, ο ε-
πιβάτης τον οδηγό, ο οδηγός τους κα-
νόνες οδήγησης. Λέγανε για τον αββά
ποιμένα, ότι ουδέποτε ήθελε να δώσει
συμβουλή πάνω απ’ τη συμβουλή άλ-
λου ποιμένα. Σιωπούσε διακριτικά...
και να μη ξεχνούμε ότι και ο αγιότε-
ρος άνθρωπος έχει ανάγκη απο φωτι-
σμό και καθοδήγηση.

**Ευχαριστώ για την φιλοξενία
και δημοσίευσή
Θωμάς Καλλιδης
CHESTER HILL NSW**

ΝΥΝ ΑΡΧΟΜΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ ΕΙΝΑΙ

“Αυτό που πετύχαμε” είπε, “ήτανε ν’
ανοίξουμε ένα μικρό φεγγίτη στο διά-
στημα”! “Ό,τι μπορεί να ερευνήσει ο
καθένας μας είναι ελάχιστο μόνο τμή-
μα από τον άπειρο και πλουσιότατο ο-
ρίζοντα του κόσμου. Ό,τι επεξεργάζε-
ται ο καθένας μας, προσθέτοντάς το
στις γνώσεις των περασμένων γενεών,
είν’ ένα μικρό, ένα πολύ μικρό, σαν
παιχνιδάκι” (Χαρτμαν). Όσο πιο πο-
λύ μελετά και ερευνά ο άνθρωπος, τό-
σο και πιο πολύ διαπιστώνει την έκτα-
ση της άγνοιας του. Μετά τη λύση ενός
προβλήματος, άλλα χίλια παρουσιάζο-
νται. Μετά απο μια ανακάλυψη, άλλες
χίλιες περιμένουν τη σειρά τους. Ιδιαί-
τερα στην πνευματική ζωή ο άνθρω-
πος, “όσο εισέρχεται εις γνώσιν θεού,

Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, “ού
χωρεί το μυστήριο ερευνάν”. Είναι
προτιμότερο να προσπαθεί κανείς να
γνωρίσει τον εαυτό του, παρά να ε-
ρευνά τα βάθη του θεού. Συντελεστές
στη ζωή μας για μια ασφαλή πνευματι-
κή πορεία, είναι, δίχως άλλο, οι πνευ-
ματικοί άνθρωποι και αδελφοί. Πρέ-
πει να είναι κανείς πολύ τυχερός, να
έχει δίπλα του, κοντά του, ανθρώπους
καλούς και συνετούς, ανθρώπους του
θεού, απ’ τους οποίους να παίρνει
συμβουλή και καθοδήγηση. Ο άνθρω-
πος, που ποθεί και αγωνίζεται για την
τελειότητα, διδάσκεται απ’ όλους. Δεν
το θεωρεί ντροπή να ρωτάει και να
μαθαίνει. “Ουκ εστίν αισχύνη το υφ’
ετέρων διορθούσθαι μάλλον μεν συν

Το θαύμα των αιώνων

Της Παναγίας μαλακώνει
ο καημός
άγια μέρα ζυγώνει
το σκοτάδι γίνεται φως
άγιο των ανθρώπων τιμόνι.

Αληθινός γεννιέται Θεός
θα λάμψει η αλήθεια
των ανθρώπων σωτήρας πιστός
φτάνουν πια τα παραμύθια.

Θεία μορφή, άγια ελπίδα
κρίνου ευωδιά προσκεφάλι
άγια χρυσή ασπίδα
άγια της Παναγίας η χάρη.

Ο καημός δυναμώνει
την πνοή της
το δάκρυ κυλά δροσερό
βάλασμο στην ορφανή ζωή της
στον κόσμο δωρίζει Θεό.

Στιγμές οδύνης και αγωνίας
άγγελοι φρουρούν τη σπηλιά
υπερήφανος θα προβάλλει μεσίας
Θεός σε θνητή αγκαλιά.

Ηρεμούν τα άγρια πελάγη
δροσερό σηκώνεται αγέρι
κάτασπροι χαμηλώνουν γλάροι
περιστέρα το μήνυμα θα φέρει.

Καμπάνες χαρμόσυνα θα ηχούν

λαμπάδες φουντωμένες
μανάδες τάματα θα σκορπούν
με δάκρυα λουσμένες.

Άγια των ανθρώπων μορφή
το όνομά σου
στις καρδιές χαραγμένο
δόξα σου, τιμή παντοτεινή
σπιτικό σου,
άγιος θρόνος στολισμένος.

Ευλαβικά κλείνουμε το γόνυ
στον τάφο σου το θνητό
κοντά σου της αυγής τ' αηδόνι
δώρο σου, ένα μπουνκέτο βασιλικό.

Βαλάντωσε πόνους και μαρασμό
κάνε άνετη τη ζωή μας
σ' έναν κόσμο τόσο αμαρτωλό
άγιασε τη ψυχή μας.

**Καλές γιορτές μετά τιμής
Από κ. Ι.Γ. Βασιλείου**